

toch een toegeving gedaan. Maar de strijd is nog niet gedaan, we blijven voortdoen tot er een volledige stopzetting is van de isolaties en folteringingen."

Volgens Polat was dat geen toegeving van een fout: "De gevangenen wilden dat een mogelijkheid voor meer sociaal contact. Voordien stond dat op vijf uur, nu is dat tien uur. Het is geen teken dat we een fout maakten, maar het was enkel maar een modernisering van het systeem. Als het systeem moet gewijzigd worden, waarom zouden we dat dan tegenhouden?"

"De overheid moet de veiligheid van de gevangenen garanderen. Maar elk jaar vallen daar doden. Ze weten dat er folteringingen zijn maar schuldigen kunnen elke vorm van bewijs achterhouden. Volgens de rechters zijn er geen bewijzen of getuigen waardoor de daders altijd vrijuit gaan. Er is een groot verschil tussen wat er in de wet staat en wat er in de praktijk gebeurt. "De implementatie van de regels is verschrikkelijk. Indien ze een klacht indienden, kregen ze een disciplinaire straf. Op die manier verloren ze hun op familiebe-

Democratie is meer dan enkel wetten opstellen, het is ook het welvaartspeil van de bevolking verbeteren, het is ook het recht om zich te verenigen in syndicale organisaties e.d. Waar ik het meeste voor vrees is, dat men het Turkse model als voorbeeld gebruikt voor andere Europese staten. Dat de onderdrukking in Turkije inspirerend werkt. Er is een mogelijkheid dat andere Europese staten het Turkse politieke systeem overnemen omdat het efficiënt is om het terrorisme te bestrijden. En op die manier zullen de Europeanen hun rechten langzamerhand ingeperkt zien. Ik sta er dus heel sceptisch tegenover," zucht Bahar.

Het bezoek eindigt bij de directeur van de gevangenis, Ayhan Capaci. Capaci toont zijn gastvrijheid en nodigt ons uit voor een thee en een etentje. Ook aan hem stel ik de vraag over de folteringingen. "Officieel zijn folteringingen onmogelijk in onze gevangenis. Het zijn allemaal leugens! Onze standaarden in Turkije zijn zelfs beter dan in Europa. We werken hier alleen met hoog opgeleide mensen die de naleving van de mensenrechten hoog in het vaandel dragen", reageert Capaci fel.

REACTIE

In een reactie op de beschuldigingen van Tayad, zegt Polat het volgende: "Als er klachten zijn, kunnen de gevangenen zelf schrijven naar de procureur of naar heel wat Ngo's. De bedoeling is dan dat de Ngo's klachten doorsturen naar ons. Ik raad dan ook aan dat zij de misbruiken in Sincan naar ons doorsturen zodat wij er een officieel antwoord op kunnen geven."

Folteraars kunnen elke vorm van bewijs achterhouden

DOOD VOOR OGEN

Mehmet heeft vier keer in de gevangenis gezeten. In het begin onderging hij vooral fysieke folteringingen. Cipers kleedden hem uit en gaf hen op verschillende plaatsen elektrische schokken. Daarna sloegen zij hem op een heel brutale manier. Later ging het vooral om psychologische folteringingen waarbij hij geïsoleerd werd: "Men schakelde over op een andere vorm want bij fysieke folteringingen kon men zich laten verzorgen door de dokter. Maar bij isolatie gaat het om zeer diepliggende psychologische sporen. Ik heb zelf gezien hoe men 6 gevangenen levend heeft verbrand. Daarna heb ik de dood gezien van 12 vrienden. In 2000 heb ik uiteindelijk kunnen gebruik maken van artikel 399 want ik was ongeneeslijk ziek en de dokter verklaarde dat ik niet in de gevangenis kon blijven leven", getuigt Mehmet.

Volgens Mehmet wil de staat zijn macht beschermen via folteringingen. "Turkije heeft een dominant, fascistisch en imperialistisch systeem. Maar we blijven vechten voor de onafhankelijkheid en tegen het imperialisme. Zolang de staat wordt geleid door een fascistisch en kapitalistisch regime, zullen er altijd problemen zijn in de gevangenis", aldus Mehmet.

Mensenrechtenorganisaties en activisten wijzen de overheid met de vinger.

zoek of mochten ze geen brieven meer versturen. Dus de hele communicatie met de buitenwereld werd op die manier verboden. De gevangenen kunnen hun wettelijke rechten niet gebruiken. Spijtig genoeg hebben de bevoegden in de gevangenis en in het ministerie van Justitie de mentaliteit om de gevangenen een tweede keer te straffen. Vooral dan tegen politieke gevangenen: linkse aanhangers of Koerdische gevangenen. Daarom durven gevangenen niet altijd een klacht neer te leggen uit schrik voor de straffen", vertelt Lerzan.

"Turkije is een politiestaat maar er is een evolutie aan de gang waarbij er een modernisering is van de onderdrukking. We gaan de situatie nooit kunnen veranderen door enkel wetten in te voeren.



■ Bahar Kimyongur voert actie tegen de F-type gevangenis